

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termérték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

Két beszéd.

január 6.

A vármegye közgyűléséről hozott tudósításunk nem volna tökéletes, ha ki nem egészítenők azt annak a két beszédnek szövegével, melyet a közgyűlés folyamán Dókus Gyula a főjegyző és Dókus Gyula az alispán mondott. Az egyikben — mint már elmondottuk — elbucszuttatta a vármegye közgyűlése nevében Matolay Etelét, az eltávozott alispánt; a másikban pedig a saját alispáni programját terjesztette elő. Kétségtelen tehát, hogy mind a két beszédhez elő joga van a nagy nyilvánosságnak, és mi ezt a jogunkat kívánjuk gyakorolni, midőn ezeket a beszédeket olvasóinkkal szöveg szerint megösmertetjük.

Az első beszéd, vagyis a főjegyző utolsó beszéde következőleg hangzik:

Szeretve tisztelt volt alispánunk!

Hosszu hivatalos pályámon a legnehezebb kötelesség teljesítése előtt állok most, midőn hozzád a törvényhatóság bizottsága és tisztársaim nevében a búcsu szavait kell intéznem.

Nem azért nehéz ezt a kötelességet teljesítenem, mintha levéltárunkban szolgálataiddal beirt fényes lapokat nem találnék, nem, ezek bőségesen állanak rendelkezésemre, sőt miután 27 év óta tisztársad vagyok emlékezetből is sokat tudnék elmondani.

Hanem azért, mert távozásod szülte érzelmeink hű kifejezésére méltó szavakat találni nem tudok és mert a búcsuzás, mely az elválás kezdete s a jelen vége leikeinket fájó érzéssel tölti be.

Harmincöt éves közszolgálatod határkövénél, hervadhatatlan érdemeidet ez alkalommal fel nem sorolom, hiszen azok a vármegye közönsége előtt már akkor ösmertek voltak, amikor férfi korod hajnalán a közbizalom szárnyaira vett és a másod alispáni székbe ültetett.

Mint másod alispán, a vármegye szolgálatában alig töltöttél pár évet és mégis jog tudásod, tudományos és sok oldalú műveltséged oly annyira ösmertté lett, szálló igévé vált egyéni szerénységeddel, emberbaráti gondolkodás módoddal, szelid modoroddal, karddal kezdedben igazolt hazafisággal a közönségnek bizalmát és szeretetét oly mérvben szerzed meg, hogy midőn 1875-ben az alispáni szék megüresedett, arra a bizottság tagjainak nagy többsége lelkesedéssel hívott el és választott meg.

Azon időtől irántad a közszereget és tisztelet, mely az 5 ízben ismétlődött általános tisztujításnál mindig egyhangulag jutatta neked az alispáni állást nemcsak nem hanyatlott, hanem folyton fokozódva ma is, — midőn a jól kiérdemelt nyugalomba vissza vonulsz — teljes mértékben körülvesz s otthonodba kísér.

Távozásod alkalmából, elsőmérésünk és hálnak kifejezésül mi neked drágaságokat, vagyont, kitüntetés, melyet te magadtól különben is min-

dég elhárítottál, nem adhatunk, egyet azonban amit sem, csillogó arannyal megszerezni, sem a hatalom parancsával elvenni nem lehet; és ami a közszolgálatban álló férfinek a legszébb jutalom, adhatunk: s ez a közbecsülés. Vedd ezt teljesített hosszú hű szolgálataid méltó jutalmának és nem muló szeretetünk zálogául, vidd magányodba azzal a benső hittel, hogy ezt az idő sem lesz képes megemmisíteni, mert lelkünk volt szülője és szívünk lesz gondozója; élvezd annak gyönyöreit, boldogságban, megelégedésben és abban a jól eső tudatban, hogy mi hő imában kérjük a teremtés urát; tartson meg testi és szellemi erődben még évek hosszú során a haza, a vármegye javára. Vidd azt az ígéretet is hogy valahányszor nevedet ajkunkra vesszük mindig azt, — amivel búcsu szavaimat is befejezem — fogjuk kívánni, Matolay Etelét éljen soká éljen.

Az új alispán programját pedig ez a beszéd foglalja magában:

*Tekintetes törvhat. bizottság!
Kedves tisztársaim!*

Soha nem szűnő hálával és mély tisztelettel köszönöm azt a reám nézve kétszeresen becses bizalmat és kitüntetés, melyben az alispáni állásra egyhangulag lett megválasztásom által, kegyesek voltak részíteni.

Nem tagadom, hogyha a reám váró nagy és felelősségteljes feladatok mikénti megoldására gondolok, lelkemet némi aggodalom szállja meg és pedig azért, mert egy oly egyénnek lépek örökébe, akit a vármegye közönsége évek hosszú során át mindig példátlan szeretettel vett körül. Érzem egyéni gyengeségemet, hogy azt az irt, amelyet ő, távozásával hátrahagy, betölteni, nekem a képesség meg nem adatott.

Aggodalmamat csak is az a jól-eső és felemelő tudat enyhíti, hogy a vármegye mélyen tisztelt közönsége 33 éven át jóakarattal, kitüntető bizalmát velem is kegyes volt mindig éreztetni.

Mert alig, hogy jogi tanulmányaimat befejeztem és a vármegyei szolgálat iránti lelkesedéstől vezéreltetve katonai szolgálatomból visszatértem, harmad aljegyzővé választott, majd a másod, az árvaszéki jegyzői, ülnöki, központi szolgabírói, főjegyzői állásokra emelt s ma a legmagasabb állással, melyet a közbizalom nyújthat, tisztelt meg. Ekként a bizalmat nekem mindig előlegezni voltak kegyesek és magamat mindig csak adósnak éreztem, ezt a tartozást lelkemnek leghőbb vágya lesz lerovnia.

Igaz, hogy férfikorom deléhez már közel állok, de a vármegyei szolgálat iránti szeretetnek, lelkesedésnek, munkakedvnek ma is nemcsak teljes birtokában vagyok, hanem a közigazgatás minden ágában évek hosszú során át szerzett tapasztalataim folytán látóköröm kiszélesedett, önbizalmam megerősödött, munkavágyam megkésztetted. Ez ad reményt arra, hogy az elődöm által birt közszereget nekem is sikerülni fog, habár csekélyebb mérvben is elnyerni. Jövőbeni működésemmek részletes tervezetét kellene most megösmertetnem. Ettől azonban méltóztassanak felmenteni egyrészt azért, mert a tekintetes bizottságra ma még több feladat meg-

oldása vár, másrészt pedig azért, mert a vármegye közönségének belém helyezett bizalmát nem szavakba foglalt ígéretekkel, hanem tettekkel és eredményes munkával óhajtom kiérdemelni. De ha a részleteket mellőzöm is, kötelességemnek ismerem azokat az irányelveket, melyeket magam elé tűztem és amelyeket híven követni szent kötelességemnek ösmerdek: megjelölni. Ez pedig röviden összegezve nem más, mint *törvény-tisztelet, igazságosság és kötelességteljesítés.*

Jól tudom, hogy a felelősséggel teljes s a közigazgatási új rend folytán még több feladattal, nagyobb felelősséggel terhelt állás kötelességeit önerőből teljesíteni képes nem leszek s azért, méltóságos gróf főispán urhoz, akit fájdalom, a szenvedés a közgyűlésen nem engedett megjelenni, csak a távolba intézhetem mély tisztelettel azt a kérést, hogy nagy tudásának, emberösmeretének, fenkölt gondolkodásának gazdag tárházát előttem, úgy mint azt, mióta a vármegye zászlóját kezébe vette, mindenkor szíves volt megnyitni, jövőben se zárja el, hanem böles tanácsával és jó szívből fakadó bizalmával kegyeskedjék megajándékozni. Legyen meggyőződve, hogy az adott bizalmat én mindig kamatoztól fogom visszaszolgáltatni, székfoglalójában megjelölt, azt odaadással már eddig is eredményesen teljesített, nagy és nemes feladatai további megvalósításában pedig mindig kitartó és önzetlen munkatársa leszek.

A tekintetes bizottság tagjaihoz azt a kérést intézem, hogy jóakaratu támogatásukat akként méltóztassanak velem éreztetni, miszerint módom és alkalmam legyen mindent látni és hallani. Mert a vármegye lakosainak érdekeit csak úgy fogom eredményesen szolgálhatni, csak úgy tudom a nekem adott jogot a közjó és rend előmozdítására érvényesíteni, csak úgy fogom a sebeket gyógyíthatni s a gyomokat irthatni, ha mind azt, ami szorgos és gondos megfigyeléseimet elkerüli, vagy idő és térbeli távoltság miatt megtudnom phizikailag lehetetlen, szívesek lesznek velem közölni. Legyenek működésemmek szigorú ellenőrzői, bírái, én az igazságos bírálattól nem féltsem és nem félek, mert önértettel és lelki megnyugvással mondhatom, hogy valamint eddig öncél nem vezetett, magánérdekeket soha nem szolgáltam, úgy jövőben is csak a közérdeknek leszek szolgálója. Sőt óhajtom, hogy működésemm tárgyilagos gánés nélküli bírálat tárgya legyen; mert ez módot és alkalmat nyújt nekem arra, hogy a tudtomon kívül és akaratom ellenére elkövetett tévedést, vagy hiányos intézkedést helyre hozzam, pótoljam.

Fogadja a mélyen tisztelt bizottság kérésem viszonzásul azt a kijelentésemet, hogy legjobb tehetségemmel, tudásommal és akaratéremmel arra fogok törekedni, miszerint a vármegye lakosainak jogbiztonsági érzését emeljem, mert a nekem adott hatalmat nem mint fegyvert, mely sebez, hanem mint eszközt, mely alkot használok, ezzel élni, de soha visszaélni nem fogok.

Hozzátok kedves tisztársaim is van kérésem és pedig az, hogy legyenek hozzám őszinte bizalommal, mert csak úgy lehet működésünk eredmé-

nyekben gazdag, csak úgy lehetünk a vármegyének, amely tisztiségeit reánk ruházta, hasznára, ha összhangban, egymást megértve és kezdet fogva dolgozunk. Ne adjatok nekem arra alkalmat, hogy köteles ellenőrzési jogom gyakorlásánál, a törvény által reám parancsolt, a közjó és rend érdekében végrehajtandó külön szabályokhoz kelljen nyulnom, mert ezzel nekem a legnagyobb fájdalmat okoznátok.

Legyetek viszont arról meggyőződve, hogy én minden méltatlan támadástól meg foglak védelmezni. S igazaitokat híven fogom képviselni. Már is hosszúra terjedt beszédem befejezése előtt, midőn ezt a pecsétet, amely a törvényhatóság jelvénye átvesszem, vegye tőlem a tekintetes vármegye bizottsága azt a fogadalmat hogy ezt másra, mint a közigazgatás becsületés actájára nem fogom s nem engedem rá nyomni.

Kitüntető bizalmukat ismételtlen megköszönve s magamat mindenkor tapasztalt nagy becsü hajlamaikba ajánlva az alispáni széket azon hő óhajttal foglalom el: Éljen a haza.

Védekezünk.

Ungvár, január 6.

Nem politikai térre akarom terelni az igen tisztelt olvasóközönség becses figyelmét, nem vámsorompóról, sem agrarizmus és más e fajtaához hasonló politikai kérdésekről lesz szó, ezeknek fejtegetését e lap igen tisztelt felelős szerkesztőjének tollára bízom.

Védekezésre hívom fel a nagyerdemű olvasóközönséget egy oly mély baj ellen, oly betegség ellen, mely mindenütt, de drága hazánkban is nagy pusztító erővel bír és statisztikai számítások és tudós tanárunk dr. Korányi Frigyes állítása szerint ezen pusztítás nagyobb, mint az összes fertőző betegségeké, mint tifusz, kolera, tüdőlob sat. együttvéve. Ez a pusztító betegség neve „*Tuberkulózis*”, vagy áliás: *gümőkór, sorvasztó láz, száraz betegség* alatt ismeretes.

Ugy hiszem, hogy felesleges munkát teljesítek, hogyha bővebb magyarázatba bocsátkoznám és ezen betegség pusztító erejét fejtegetném; ismeretes ez minden laikus ember előtt, mert ez befuródik a fényes paloták termeibe ép úgy, mint a szegény emberlakta füstös kunyhóba. Ez nem ismer kiméletet, elragad kicsinyt, nagyot, némelykor egész családokat irt ki.

Meg fogják azonban engedni, hogy a „védekezés” eszközeivel foglalkozzam, mely e cikkem tulajdonképeeni célját képezi. Nem mondhatok újat, hisz a mai felvilágosodott korokban minden — ha csak keletkezésben levő — intézményről is, hirt ad a terjedelmes sajtó és így tudhatja ki-ki azt is, hogy a „*tuberkulózis*” ellen való védekezés eszméje 1894. évben Budapesten nemzetközi közegészségi és demográfiai kongresszusban, amelyben az összes művelt világ udományos testületei és államok kormányai képviselve voltak, a híres berlini tanár *Leyden* által tartott előadásában megpendített és a mi nagynevű tudósunk, dr. Korányi Frigyes tanár által nyomban azzal egészítette ki, hogy „*tüdőbeteg-sanatorium*” felállítására mindenütt műlhatatlanul szükséges és hogy egy emberbarát e

célra már is 20,000 koronát tett le kezéhez. (Idősebb Wodianer Albert báró volt.) Ezen nyilatkozata (saját fülemmel hallottam, szerencsés voltam jelen lehetni) nagy szenzációt szült és roppant lelkesedéssel fogadtatott. Ezen, az emberiség üdvösségére megpendített humanus eszmét az egész művelt világ, az államok tulnyomó része magáévá tette és az akció megkezdődött Németországban, ahol ezen néhány év alatt már 100, mond: száz ily tuberkulóz sanatórium létesült! Ezekben már eddig 30,000 szegénysorsu beteg talált menedéket és a gyógykezelés sikere oly meglepő, hogy azok továbbfejlesztése óriási mérveket öltött.

Nálunk csak 1898-ban alakult meg az erre vonatkozó tevékenység és megalakult a „Budapesti szegénysorsu tuberkulóz sanatórium-egyesülete“ melynek védőségét öfélése a király vállalta el. Nem céloz az akció egyes fázisaival foglalkozni és azokat részletezni, ki-ki találhatja ezeket a folyó 1903. évi január elsején megjelent „Tuberkulózis“ című havi lapban, melynek évi előfizetési ára egy korona és melynek tartalma oly tanulságos minden laikusra nézve, hogy kívánatos lenne ezt az olesó lapot minden intelligens családnál találni.

Szükségesnek, sőt célszerűnek tartom azonban kiemelni, hogy nálunk az első „Tuberkulózis-sanatórium“ 1901. évi nov. első felében kezdte meg áldásos működését. Ezen intézet berendezése oly célszerű és kényelmes, oly mintaszerű és minden komforttal ellátva, az ápolás és gyógykezelés oly kitűnő, hogy bátran állíthatjuk, miszerint ezen intézet valószínűsége áldásthöz intézmény és hogy mindazok, kik ennek létesítésén oly buzgón fáradoztak, megelégedéssel és megnyugvással tekinthetnek ezen humanus műre. Isten áldja meg őket!

De, hogy a mi ősz tudós tanárunk, dr. Korányi szavaival éljek: ez egy csepp a tengerben.

Nálunk 4—50,000 tuberkulóz beteg lehet számítani átlag, melyek közül évenként hetvenezer ember hal meg horribile dictu!

Csak Oroszország mül felül benünket e szomorú statisztikában. Ő áll első, mi sajnós, a második helyen! Ezen a szomorú állapotot okvetlenül segítenünk kell, ezt összetett kézzel nem lehet, nem szabad nézünk, a művelt világ példáját kell követnünk, több ily sanatórium létesítésén kell fáradoznunk, s e pusztító kór ellen védekezünk, hogy ne essék martalékul annyi munkakéz, ne engedjük magunkat ily szomorú statisztikával megszegyenyítettetni!

Kövessük Vas- és Békésvármegyék nemes és buzditó példáját. A mi szép, áldozatkész Zempléni vármegyénk mindég hivatva volt vezérszerepre legyen továbbra is lelkes hivatás régi tradíciójának, ne nézze tétlenül e rengeteg pusztulást, lépjen erélyes akcióba és a biztos siker fogja művét koronázni.

A humanizmus volt e cikkem rugója, ez vezette tollamat, helyesen tettem-e? Az igen tisztelt olvasó közönség bírálatára bízom.

Thomán Dávid dr.

Komédia II.

— január 8.

Buza Barna többszörös kartársamnak sehogyse tetszik az, hogy a kiegyezés kérdésében megegyezett a magyar kormány az osztrák kormánnyal. Azt mondja, hogy ez az egész dolog az ő összes előzményeivel együtt nem más, mint — komédia. (Lásd F. H. jan. 7. szám). Komédia, hogy Bánffy megbukott; komédia, hogy Széll Kálmán 1902. december 31-ig folyton alkudozott; komédia, hogy Szilveszter estélyére kész lett a megállapodás; komédia, hogy Zempléni vármegye 1901-ben felirt a külön vámtérület mellett; komédia a képviselők fogadkozása, hogy csak „jobb“

kiegyezést fogadnak el — egy szóval komédia minden, ami a kiegyezéssel összefüggésben van.

No jó! Hát legyen komédia! A nagy francia forradalom csakugyan kivívta az ugynevezett emberi jogokat és azóta kinek-kinek tetszésétől függ, hogy mit tartson komédiának és mit tragediának. Csak azt nem kívánhatja, vagy legalább is nem követelheti senki, hogy más ember ugyanazt a dolgot tartsa mulatságos komédiának, avagy szivettépő tragediának amit az egyik.

En példálul nem hiszem, hogy államférfiaink 1898. óta folyton komédiáztak volna a kiegyezéssel csak azért, hogy 1902. dec. 31-én este 12 órakor kijelenthessék: „habemus tariffam.“ Nem hiszem azt, a többek között már azért sem, mert sehogysémi birom belátni, hogy mi szükség lett volna erre a komédiára. Kinek állott ez érdekében? Mi haszon van abból, hogy az alkudozó felek éppen öt felvonásos komédiára szánták el magukat és nem bíztak egy 3 felvonásos vigjáték csattanó végében?

Ellenben komédiának tartom, ha valaki a csalhatatlanság ígéivel hirdeti olyan dolgokat, amiket nem tud, sőt nem is tudhat. Komédiának tartom, ha a F. H. azt hirdeti, hogy Széll Kálmán beadta a derekát, mert muszáj volt beadni a derekát. Komédiának tartom, ha B. B. azt állítja, hogy az új kiegyezés semmi esetre sem lehet jobb a réginél, mert hisz az új kiegyezés tartalmát nem-hogy B. B., hanem még Vészi József sem ösmeri: komédiának tartom, ha valaki minden ok nélkül hiresztelgeti, hogy a képviselők így, meg úgy fog-nak kibujni ígéreteik alól.

Igen sikerült komédiának tartom végül, ha B. B. az „utasítási jog“ elmulása felett kesereg. Gondoljunk csak vissza, hogy B. B. hány-szor lesajnálta, lehazaárulózta, lelabancozta ezt a vármegyét és most sajnálkozik, hogy a képviselőknek nem küldhet kötelező utasítást ez a pecsovics vármegye.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(Községi számadások. A legutóbb tartott vármegyei közgyűlésen elintéztett és a számvétség javaslatának elfogadásával jóváhagyott Leányvár községnek a „Morotva-tó“ 1897—1901. évekről szóló, ugyszintén a sókúti körjegyzőségnek az 1901. évi számadása.

(Községi költségvetések. Ugyanakkor jóváhagyta a közgyűlés Tokaj község és Sátoraljaujhely 1903. évi pótköltségvetéseit, — továbbá Sátoraljaujhely, Sárospatak, Czigánd, Nagymihály, Karád, Homonna, Vámosujfalu, Bodrogkeresztúr, Tolcsva, O. Liszka, Királyhelmecz, Mád, Kesznyéten, Lucz és Szada községeknek, ugyszintén az udvai, bánóczi, girincsi, koskóczi, homonna-vidéki, v. csemernyei, viravai, b.-kissfaludi, havaji, bélyi, erdő-horvátii, minyóczi, ondi, géresi, sajhóhidvégi és a legyezbényei községek 1903. évi költségvetéseit.

(A „Hivatalos Lap“ előfizetése. 1903. évre mind a 451 vármegyebeli község részére 6—6 koronában állapított meg a vármegye legutóbb tartott közgyűlésén. Eddig és átmeneti uton még a múlt évben is úgy volt, hogy a községek, népességek hiányában 12 K. 8 K. és 6 K.-ért kapták évente. Még az a változás is történt a vármegyei „H. L.“ kiadományozása körül, hogy ezután, s már a II. évfolyamnak I. számától kezdve minden községnek (tehát a körjegyzőségek községeinek is) helyébe küldik és a község birájanak kézbesítik a „Hiv. Lap“-ot.

HIREK.

A májusi csokor.

— január 7.

Erzsike türelmetlenül tekintgette ki a kapu felőli ablakon. Istenem, már tíz óra, és Halmos Géza még-

sem küldte el a májusi csokrot. Pedig úgy gondolom, úgy érzem, hogy nem vagyok közönyös előtte. És a tegnapi kirándulásunk alkalmával mintha vonatkozást is tett volna a május első napján fakadó virágokra, melyek el fognak nekem egy édes titkot mondani. Azt következtettem mindebből, hogy ma reggel virággal fog meglepni, és talán egy kis levélke is lesz a virágszirmok közt, amelyben benne lesz az az édes kérés, mely engem oly boldoggá tenné. Mert hát nem is tagadom, én Gézát nagyon szeretem és én lennék a világ legboldogabb teremtménye, ha megkérne.

Erzsikét ábrándozásából csengetés ébresztette fel és nyomban utána láthatta, hogy egy kertész inas gyönyörű csokrot ad át a kaput kinyitó szobalánynak.

— Az én csokrom! Ezt csak Géza küldhette. Lám mégis gondolt rám. Ugy van a hogy érzem; ő is szeret engem.

Mohón vette át a virágokat a szobalánytól, és mikor egyedül maradt, széthajtogatta a virágszirmokat, keresett valamit. De hiába, a váruvált rózsaszínű levélke nem volt sehol.

Rosszul esett neki a csalódás. Avval próbálta magát vigasztalni, hogy majd eljön talán már holnap, vagy talán még ma is eljön Géza, és majd elmondja élőszóval, amit a levélből szeretett volna olvasni.

Géza másnap nem jött el... nem jött el harmadnap se, és azután soha. Nem is látta őt többé Erzsike. Mert azután el is költözött a városból: áthelyeztette magát, már nem költötte őt semmi ide.

— Nem, semmi...? Akkor hát nem is szeretett engem soha! Ha ilyen szivtelenül el tudott hagyni; ha nem volt hozzám egy búcsu szava se, akkor jobb is, hogy elment, jobb is, hogy nem látom, mert talán kétszeresen fájna közönyössége.

Jobb, hogy elment, igen, jobb, hogy nem látja őt Erzsike. De azért minden év május elsején előkerül a száradó csokor. Beszél hozzá, elmondja neki, hogy ha nem érdemli is meg Géza, hogy szeresse, azért ő mégis, még most is nagyon szereti és fogja is szeretni mindig, örökké.

A csokor virágainak szirmai évről-évre hullanak; Erzsike arcának rózsái is hervadnak: kezdenek hasonlók lenni a száraz csokor rózsáihoz.

Ismét május elseje van.

Erzsi megint ott áll azon a helyen, ahol húsz évvel ezelőtt türelmetlenül várta a májusi csokrot. Pedig azt már nem kell várnia, hiszen ott van a nagy üveges szekrényben, szépen bevonva fehér menyasszonyi fátyollal, csak elő kell vennie.

Ma húsz éve éppen ebben az órában tartotta kezében a friss, illatos virágbokrotát, mely akkor úgy hasonlított hozzá. Olyan friss és üde volt, mint ő.

Ma is kezében tartja a csokrot, melynek virágai éppen úgy elhervadtak azóta, mint az ő reményei.

Akkor is kereste benne a levélkét. Megteszi most is — talán csak csupa szokásból már.

De irgalmas Isten! Alom-e ez, vagy valóság? Nem képzelete varázsolja-e elő a már sárguló levélkét? Nem! Valósággal itt van, a kezében tartja a drága sorokat, melyeket álmaiban húsz év óta mindennap olvasott.

Reszkető kézzel bontja fel. Szívben isszonyu fájdalmat érez, hervadó élete összes szenvedéseit egyszerre érzi benne... Megtörő, üvegesedő szemei talán már nem is látják a betűket, csak lelki szemeivel olvassa:

„Édes, egyetlen boldogságom, szeretlek.

Veled akarom az életet átélni. Tégy boldoggá: légy a feleségem.

Ha soraim visszhangra találnak szivedben, ha remélhetek, feleletül tedd ki csokromat ablakodba.

Ha nem fogom ott látni: fájó szívvel örökre búcsút mondom neked.

Imádód: Géza

*

Ismét hoznak friss virágokat május elsején Erzsike házába.

Ravaltal díszítenek velük; ott vannak a hervadt virágok is.

Szabados.

Felkérjük t. előfizetőinket és mindazokat, kik az előfizetéssel hátrálékban vannak, hogy úgy a hátrálékos összegeket, valamint az új előfizetést beküldeni méltóztassanak.

A kiadóhivata!

— Kinevezések. Az igazságügyminiszter Schlott Viktor dr. budapesti kereskedelmi és váltótörvényszéki, — Vaisz dr. alapítványi joggyakornokot a sátoraljaujhelyi törvényszékhez aljegyzökké kinevezte. — A m. kir. pénzügyminiszter Kocsis József n. károlyi és Lupis Gyula helybeli adótiszteteket saját kérelmükre kölcsönösen áthelyezte.

— Egyházmegyei hír. Violet Gyula, helybeli róm. kath. segédlelkész, erdőbényei plebánossá végleges minőségben kinevezetett.

— Esküvők. Horkai János Vámosujfalu község jegyzője házasságra lépett Sütő Emilia kisasszonnyal O. Liskán. — Dr. Rosenberger Mór kolozsvári egyetemi segédtanár Folyó hó 6-án esküdött örök hűséget Bettelheim Laurának, Bettelheim Márton helybeli sörkereskedő leányának.

— Görög katolikus karácsony. Görög hitvallású polgártársaink folyó hó 7., 8. és 9-én tartják karácsonyi ünnepeiket, a görög naptár szerint december hó 25., 26. és 27-én. Karácsony vilájján, január 5-én és másnap a hívőkkel egészen megtelt templomban Miklóssy István esperes-plebánus szolgáltatta az ünnepi miséket.

— Felolvasó-estély. A reformátusok ma, folyó hó 9-én (csütörtökön) d. u. 5 órakor tartják az ötödik vallásos irányú felolvasó-estélyt. Ez estély műsora a következő: 1. Gyülekezeti ének. 2. Ima és felolvasás. Tartja Fejes István. 3. Szerepel a vegyes énekkar. 4. „Az anya“ Gabányitól. Komoly monológ. Szavalja Borezik Margitka. 5. Enekel a négyes kar. 6. Jézus a tengeren. Vallásos költemény Fejes Istvántól. Előadja Farkas Dezső. 7. Gyülekezeti ének.

Kazinczy-köri estély. Már a múlt számunkban jeleztük, hogy a Kazinczy-kör jan. 11-én vasárnap este 8 órakor a vármegyeháza összes teremében estélyt tart, melynek programja: 1. Felolvasás. Előadja: Dr. Szirmay István úr. — 2. Magyar dalok. Zongorán játsza: Dr. Tócsy Tihamér úr. — 3. Énekszám. — Tárca. Irtá és felolvassa: Ambrózy Ágoston úr. — 5. A segédjuhász. Seccesiós népszimű 1 felvonásban. Irtá: Szomaházy István. Személyek: Biróné: Gortvay Aladárné úrhölgy. Segédjuhász: Dr. Bajusz Zoltán úr. Kisbíró: Ifj. Mecznér Béla úr. — Az estélyen a kör nem tagokat is szívesen lát. 10 óra után tánc lesz. A hölgyek egyszerűen öltözve kéretnek megjelenni.

— A „Zemplén“ pályázata. Ismeretes lapunk olvasói előtt, hogy ama pályázat, a melyet a leánykérdés érdekében feltett kérdésekre kitűztünk, mily nem várt, fényes eredménnyel járt. A beérkezett pályamunkák közül Czagány Magda k. a. kapta meg a kitűzött első díjat, az aranykarpetet; Mok Ferencné úrhölgy a másodikat, a doboz Kuglert. Most van alkalmunk kiadni pályázatunk nyertesének szerkesztőségünkhöz irt leveleit, melyeket itt közlünk le:

Tekintetes Szerkesztő Ur!

A jutalom tárgyat köszönettel átvettem. Örvendek annak, mert hát

mégis csak nő vagyok, ki minden spártai nevelés dacára is, — valljuk meg az igazat: örvend az értékesnek. De a midőn e sorokban hálás köszönetet mondok Tekintetességnek az anyagi jutalomért: fokozottan fejezem ki köszönetemet azért, a mi hasonlíthatatlanul értékesebb nekem, — az erkölcsi diadal.

Legyen kegyes Tekintetes Doctor ur hálámát és köszönetemet a bíráló bizottság tagjai előtt alkalmilag azzal tolmácsolni, hogy nem hittem volna, miszerint a szív és lélek, az egyszerű, igazi gyakorlati élet hangján irt dolgozat jutalmaztassék. Mert azt véltem, hogy valamely secessziós disztiményekkel ékesített stílus lesz kedvesebb a mai modern kor bírálói előtt, — mérhetlenül nagyobb az én öröömöm tehát, hogy egy ilyen intelligens, magas műveltségű uri emberek társasága méltányolja az igazság egyszerű, szerény kontösét is, azért mert az az igazság.

Mély tisztelettel vagyok:
Sátoraljaujhely 1902 dec. 26.
Czagány Magda.

Igen tisztelt szerkesztőség!

Szives, hálás köszönet üdvözlő sorokért. Igen kedves karácsonyi meglepetésben részesültem, megtudva hogy szerény, kis dolgozatom a „Zemplén“ pályázatán a 2-ik díjat megnyerte.

A doboz Kugler-bonbonnak átvételét ezennel köszönettel nyugtázom.

Az igen tisztelt szerkesztőséget szívélyesen üdvözölve, vagyok

igaz hívők:

Vajdácán, 1903. január 4-én.

Mok Ferencné.

— A „Tokaji önk. tüzoltó-egylet“ f. hó 24-én a polgári dalkör s több műkedvelő szives közreműködésével hangversenyyel egybekötött táncmulatságot rendez alapítókéje javára. A részletes programot egy közelebbi számunkban fogjuk közölni.

— Lejtőn. Egy uri családból származó fiatal ember tért le a becsületesség utjáról. *Czövek* Béla komorói származású, 23 éves bírósági írnok az illető, aki sok keserűséget és bánatot szerzett már Szabolcsban lakó szüleinek és nem kevesebb dolgot a rendőrségnek. Viselt dolgai közül bizonyára a legutóbb elkövetett 2000 koronás lopás áll eddig az első helyen, amiért az eltévelyedett fiatal embert országosan körözték. *Czövek* Béla azóta bujkált, míg nem Ujhelybe hozta sorsa. A kisvárdai esendőrség nesztét vette a dolognak és sürgönyileg kereste meg az ujhelyi rendőrséget a körözött fiatal ember letartóztatása iránt. A nyomozás csakhamar eredményre is vezetett. A jeles fiatal embert *Juhász Márton* rendőrszakaszvezető egy éjjeli mulatóban letartóztatta és bekísérte a rendőrkapitánysághoz. Nyolevan korona készpénzt és egy irat-csomót találtak nála azonkívül ellátta magát *Czövek* egy forgópisztolylyal is, amely hat golyóval töltve volt. Kihallgatása után a rendőrkapitány átadta *Czövek* Bélát a helybeli esendőrparesnokságnak, a honnan a kisvárdai esendőrséghez kísérték.

— Vadászat. Vármegyénk területén a leleszi és ricsi határban e hó 10-én nagyobb vadászat fog tartatni, melyre Kassáról leérkeznek *Berczelly Jenő* a kassai kir. ítélőtábla elnöke és *Paksy József* kassai kir. főügyész, — továbbá *Hedry Lőrinc*, *Kacsvinszky Géza* és *Görgey Sándor* kassai kir. táblabírák, valamint *Szalay László* ügyvéd, a szikszói kerület országgyűlési képviselője. Ez alkalomból a sátoraljaujhelyi kir. törvényszék és kir. ügyészség tagjai e hó 9-én megjelennek a délután Kassa felől érkező vonathoz a helybeli vasuti állomáson, hogy szeretott hivatali főnökeiket üdvözölhessék.

— „Zemplénmegye.“ Annak az igazságnak, amelyet a lapok folyton keresnek, de amit a publikum szerint mindenütt inkább lehet megta-

lálni, csak nem az ujságokban, ismét támadt egy új és lelkes hareosa, úgy hívják, hogy „Zemplénmegye.“ Irják és nyomtatják Sárospatakon a főiskola betűivel. Üdvözljük új kollegánkat és kívánjuk neki, hogy maga elé tűzött feladatát mentől tökéletesebben teljesítse. Ha már a mi szemünket csakugyan úgy elhomályosítja a politika, hogy az igazságból csak a párt-igazságot bírjuk meglátni, lássa ő tisztán és élesen. Szívesen fogadjuk a bejelentett versenyt. Csak az elnevezés ellen van egy kis kifogásunk. Megye — kérem — nincs már a világon, csak *Vármegye*, az igazsághoz hiven nénes hát „Zemplén megye“ sem, csak Zemplén vármegye.

— *Vizbefúlt leány.* Egy fiatal leány, *Pavliszák István* bodrogolászai urasági kocsinak 18 éves leánya a minap vizet merített a Bodrogon. Vizmerítés közben megcsúszott a jég s fejével a Bodrog vizébe zuhant. A szerencsétlenül járt leányt csak néhány nap múlva találták meg a jég alatt. Temetése a község általános részvétele mellett ment végbe.

— *Lopás a vidéken.* *Heller Lajos*, bodrogkeresztúri koresmáros — mint a Tokaji Ujság írja — már régebbi idő óta tapasztalta, hogy éjjelenként buzáját és kukoricáját dezsmálják. Szombaton este a tolvajok a szokottnál korábban kezdték meg munkájukat, úgy, hogy a koresmáros a még nála mulatózó emberek segítségével a főcinkost lefűlelhetette. A banda többi tagja elmenekült. Sőt a reggeli órákban még a megcsipett jómadár is megugrott. A csendőrök azonban másnap megkerítették és bekísérték az őt méltán megillető helyre.

— *Hivatalos másolások ára.* Az új közigazgatási rendről kiadott utasításokban a belügyminiszter megállapítja azon hivatalos iratok másolatának az árát, amelyekre a felek az egyes hivatalokban működő díjnokokkal másolhatatnak le az alispán engedélyével. Egy oldal másolás 1 korona, minden további oldal 50 fillér és egy oldalon 32 sornál nem muszáj többnek lenni, de ennyinek okvetlen, mert különben nem lesz korona. De elébe vág a miniszteri előrelátás a díjnoki esendes furlangnak is arra nézvést, hogy a szavak elnyújtásával és a sorok szétszórásával meg ne növezzék a díjnok a másolás árát. Ilyen esetben a díjakat — így rendeli az utasítás — az irattárnok a felére köteles leszállítani.

— *Inkompatibilitás.* Lapunk felőlös szerkesztőjéhez a következő levél érkezett: Kedves barátom Pista! A „Felsőm. Hírlap“ legutóbbi, általam elfoglaltságom miatt csak most olvasott számában „Inkompatibilitás“ címen egy közlemény jelent meg, melyre az igazság kedvéért nyilatkoznom kell. Nyilatkozatomat Buza barátomnak is megküldöttem, de mivel a Te lapod is ép oly elterjedtségnek örvend, mint az övé, Tegeed is kérlek soraim közzétételére. Igaz az, hogy a varannói Takarékpénztárnál viselt igazgatói-tanácsosi tisztségemről leköszöntem. Le akartam már egy év előtt köszönni, de a dolog egész a mult év végéig elhúzódott, miután többen nem helyeselték visszalépésemet. Most azonban elhatározásomban nem voltam megingatható és december 28-án az elnökséghez benyújtottam leköszönésemet. Visszalépésem semmi inkompatibilitás érzése nem volt, hanem igen is az, — amint az a Takarékpénztárhoz benyújtott lemondásomban ki van fejtve, — hogy oly tisztséget, melyhez szakértelemmel nem bírok, nem akarok viselni, mert ez által egy igazgatói helyet elfoglalva, a Takarékpénztárt esetleg egy nálamnál szakavatottabb és használhatóbb igazgató-tanácsos választhatóságától fosztom meg. Másrészt, mert most, az új ügyrend életbeléptével nincs arra sem fizikai időm, hogy épen a legfontosabb ívki zárlat alkalmával csak egyszer is megjelen-

jek az intézetben anélkül, hogy ezáltal főhivatalomnak ne ártnék. Inkompatibilitásról tehát szó sincsen lemondásomban s nem is volt az csak egy pillanatig se az eszemben, midőn lemondásomat megírtam. Szívesen üdvözlök igaz híved: *Diószeghy János*, főszolgabíró.

— *Kérem a helybeli állami tisztviselő urakhoz.* A városunkban alapítandó tisztviselői fogyasztási szövetkezet, házépítő szövetkezet és az országos egyesület fiókegyletének előmunkálatait befejezve, mielőtt a nagy értekezletet összehívhatnók, szükségesnek mutatkozik, hogy a *Kassán* már régebben virágzó fogyasztási szövetkezet ügykezelését és különösen az áruk beszerzésének és eladásának módját a helyszínen szerzett adatokból megismerhessük. Evégből én f. évi 11-én a reggeli 7 órai vonattal Kassára utazom. Kívánatos lenne, hogy a „több szem többet lát“ elvénél fogva ne magam menjek. Ez okból tisztelettel kérem az állami tisztviselő urakat, hogy legalább 4-en, vagy öten a jelzett időben hozzám csatlakozni sziveskedjenek. Találkozás a nagy állomáson. Hazafias és testvéri üdvözléssel: *Gál Lajos* helyi bizottsági előadó.

— Farsangi krónika.

Január 10-én: a zemplénvármegyei bál a vármegyeháza összes termében.

Január 11-én: a helybeli eszmadia-ifjuság jótékonyélu táncestélye a városi színházban.

Január 17-én: a sátoraljaujhelyi függetlenségi kör táncmulatsága a városi színházban.

Január 24-én: a reformátusok *Dókus Gyula* főgondnok fővédősége alatt hangversenyyel egybekötött táncmulatságot rendeznek a városi színházban.

Január 31-én: A sátoraljaujhelyi izr. négyelet hangversenyyel egybekötött bálja a városi színházban.

Február 1-én: a helybeli általános ipartestület bálja a városi színházban.

Február 2-án: bohém-est a városi színházban.

Február 8-án: a sátoraljaujhelyi katolikus olvasókör jótékonyélu táncmulatsága a városi színházban.

Február 14-én: az ág. ev. egyház templomának orgonája javára rendezendő hangverseny a városi színházban.

Február 21-én: a városi kaszinó bálja a városi színházban.

— *Hölgyek öröme!* Ezekre menő elismerő levél bizonyítja, hogy a legjobb szer a szépség ápolására az általam készített híres *Dr. Lehman-féle* arckenőcs. Egy tégely ára 1 korona, hozzávaló szappan 80 fillér. Powder 1 doboz 1 korona. Csak nevem és arcképpemmel ellátott tégelyt kérjünk és fogadjunk el! Kérem egy próbarendelést tenni. *Gyarmati Emil* városi gyógyszerháza a Szent-Háromság-hoz Baján. Viszonteladók nagy kedvezményben részesülnek.

— *A német és francia nyelve.* alaposan tanítja egy helybeli tanítót — *Bövebbet a kiadóhivatalban.*

IRODALOM.

A „*Vasárnapi Ujság*“ január 4-iki száma 29 képpel és a következő tartalommal jelent meg: „Uj évi hangulatok“ (képpel). — „A Vasárnapi Ujság ötvenedik évfolyama“ (Jókai Mór leveleivel). — Költemények: „A Vasárnapi Ujságnak“ (1854—1902.) Szabolcska Mihálytól; „Ujévre“ Sajó Sándortól; „A tél duhögé;“ Kurucz bordal Bartók Lajostól; „A rom“: „Ha majd a sárga lombok“ Zempléni Árpádtól. — „Az a bizonyos Mikos.“ Mikszáth Kálmán új elbeszélése. — „Fölfe“ Regény. Irta Vértési Arnold (Goró Lajos eredeti rajzával.) — „A nádasban.“ Regény. Irta Karazin N. Orosz eredetiből fordította Ambrozovics Dezső (képpel). — „Vánka

Zsigmond“ (arcképpel). — „Bartók Lajos“ (arcképpel) Endrődi Sándortól. — „Hej, Rákóczi, Bercsenyi!“ (képpel.) (Stetka Gyula festménye után). — „Pillantás a jövőbe“ (allegorikus kép) Koppai Józseftől. — „A hó“ (képekkel) Cholnoky Jenőtől. — „A Petőfi-Társaság új tagjai“ (arcképekkel.) — „Világító mikrobák“ (képekkel.) — „A nádvágás“ (képpel) — Irodalom és művészet. Közintézetek és Egyletek. Sakkjáték. Képtalan. Egyveleg stb. rendes heti rovatok. A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyedévre négy korona, „Politikai Ujdonságok“-kal és „Világkrónika“-val együtt hat korona. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, IV., ker. Egyetem-utca 4. sz.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap“ legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fillér.

A magyar királyság első századával és Kálmán uralkodásával foglalkozik *Acsády* „A magyar birodalom története“ című művének, most megjelent 5. és 6. füzetében. Mint az előbbi füzetekben, úgy ezekben is a nemzet kialakulásának belső történetére, a szociális és közgazdasági mozzanatokra helyezi a fősúlyt. Nincs magyar történelmi mű, melyből olyan élesen kidomborodnék Szent László és Kálmán uralkodói munkájának jelentősége. László már nemcsak nemzeti, hanem messzeszárnyaló birodalmi politikát követett. A kicsiny Magyarországot tengeri államná tette. Politikáját követte Kálmán is. Horvátország a magyar állam alkátrésze lett! Egészen új tavlatok tárulnak fel az előtt, ki *Acsády* munkájából ismeri meg a magyar királyság első századának és Kálmán uralkodásának történetét. Es milyen élvezeteset vezet be *Acsády* ezekbe a mély történelmi igazságokkal Milyen világosan értjük azt az eredményt, amely kétségtelenül fardaságos és eredeti kutatások gyümölcse! Hisszük, hogy a közönség méltányolni fogja ennek a kész történelmi munkának kiválóságait, méltányolni annál inkább, mert ha elolvassa, neki lesz benne a legnagyobb gyönyörűsége.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

N. E. Helyben. Több felől kérdézősködnék, hogy mi az oka a „Levelek“ elmaradásának...? Mit adjunk válaszul...?

G. B. Tokaj. Jónni fog.

B. Márton. Budapest. Kérjük teljes nevét megüzenni.

Anna. A fenti üzenet önnek is szól. Névtelenül nem közölhetünk le semmit. Választhat oly aláírást, a minő tetszik, de előtünk nem maradhat incognitóban.

L. M. Kassa. Mi az oka közleményei elmaradásának. Legyen szives minket értesíteni.

Kiadótulajdonos Éhler GYULA.

HIRDETÉSEK.

629/1903. v. h. sz.

Arverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kir.-helmecei kir. járásbíróságnak V. 218, 229, 266, 409. fm. 37/301. V. 257. 271, 306. és 323 902 p. számú végzéseit következtében Nemes és Lengyel javára 405 k., Leitersdorfer D. és fia javára 509 kor. 20 fill., Frick Lajos javára 400 kor., Pichner János javára 404 kor. 52 fill., Frick Lajos javára 400 kor., Kassai népbank javára 350 kor., Tafler Kálmán javára 454 kor. 02 fill., Szánthó Gizella és társa javára 103 kor. 50 fill. és Glasz J. javára 85 kor. 16 fill. és járul kai erjéig *Szilágyi Seligman Gusztáv és neje* n. tárkányi lakosok ellen fogantatott kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 891 koronára becsült követező ingóságok u. m.: házi butorok, s önygek, fegyverek, kocsik és löszerszám nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek N. Tarkányi közlegében alperesek lakásán leendő eszközésére 1903. évi január hó 12-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitétik s ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében a legtöbbet ígértégek szükség eseten becsáron alul is fog eladni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kir.-Helmecezen, 1902. évi december hó 17-ik napján.

Szabó Lajos,
kir. bír. végrehajtó,

Egyedül valódi angol
Thierry A. gyógyszerész BALZSAMA

közegészségileg megvizsgálva és véleményezve.

Az üvegek felszerelése keresk. törvényszéki mintavédelem alatt áll.

E balzsam belsőleg és külsőleg használ. Et: 1. Utólérhetetlen hatású gyógyszer a tüdőnek, a mellnek, minden köros állapotokban, enybiti a hurutot, megszünteti a köpetet, véget vet a fájdalmas köhögésnek s kigyógyítja a legrégibb bajokból is. 2. Kitűnő hatása van torokgyulladás, rekedtség és a többi torokbajoknál. 3. Alaposan elűzi a váltólázát. 4. Meglepően gyógyítja a máj, a gyomor s a bélbetegségeket, különösen a gyomor, szélgyorsít. 5. Szeliden mozítja elő a székélést s a vérizületét, megisztítja a veséket, megzabadi a buskomorságtól s a hypochondriától, javítja az étvágyat s az emésztést. 6. Nagyszerű szolgálatot tesz fogfájáskor, üres fogaknál és szájothadások s általában minden fog- és szájbajoknál, megszünteti a felbűffögést, a száznak s a gyomornak bűzét. 7. Külsőleg csodálatos gyógyhatással bír a sebekre, új és régi forradásokra, orbáncz, kiütés, varak, megfagyott s megégett tagokra, ruh ellen, megszünteti a felfájást, zugást, szagatást, köszvény, fülfájalmat stb. **Vigyázzunk tehát a zöld védjegyre amely itt fent látható.** Hamisításoktól legjobb óvszer **egyenest a gyárból eredeti kartonokban** bérmentve az osztrák-magyar monarchia minden postaállomásra 12 kicsi vagy 6 dupla üveget **4 koronáért**. Bosznia és Herzegovinába **4 kor. 60 fillér** Kevesebb nem küldetik. Szétküldés csak az **összeg előzetes utalványozása vagy lefizetése** mellett.

Miért szenved ön? Holott biztos reményt nyújtanak önnek a legavultabb seb gyógyítására is és csaknem mindig a legfájdalmasabb és veszedelmes műtet, sőt amputációt is kikerülheti a

Thierry A. gyógyszerész valódi

centifolia-kenőcsét

használja, mely a sebek gyógyításában, valamint a fájdalmak enyhítésében utólérhetetlen. Valódi centifolia-kenőcs alkalmaznak: a betegágyas nők fájós mellére, a tej lefolyás szorulásánál, a mellkeményedésnél, az orbáncznál s mindenféle régi bajnál, tátongó lábsebeknél, a sóscsuszál, dagadt lábaknál sőt a csontszunál is; továbbá vágott-, szurási-, lő- és zúzott sebeknél; idegen testeknek, mint üveg és faszálka, homok, seret, tövis stb. kihuzására, minden kelés, kinövés, pokolvar és új képződéseknél, sőt még a ráknál; az új- és körömméregnél, hólyagoknál, sebesült lábaknál, mindenféle égésbenél, megfagyott tagoknál, a hosszú fekvés által feltört bőrnél, nyakdaganatnál, vérkeleseknel és fülfolyásoknál stb. — Szétküldés csak az összeg előzetes beküldése ellenében 2 tégely csomagolással, beleértve a postai csomagolás díját **3 kor. 50 fillér**. — Számos eredeti bizonyítvány rendelkezésre áll. Mindenki óvakodjék a határnélküli hamisításoktól és jó arra ügyelni, hogy a tégelybe be van-e égetve a „Thierry Adolf Limite angyalgyógyszerének Prograda” védjegye.

E két gyógyszerében fölülmulhatlan szer, sohasem romlik el, ellenben minél régebb lesz, annál értékesebb és hathatósabb és sem a meleg, sem pedig a hideg nem árt nekik, így tehát az év bármely szakában küldhető. Majdnem mindig van hatásuk és segítnek, legalább az orvos megérkezéig, természetesen nem szabad hamisítványokat vagy efféle sokszorosan ajánlt hasonló de hatástalan szereket használni, melyekért csak legfeljebb pénz dobjuk ki, hanem maradjunk csak e mellett a két régi elismert jó, olcsó, megbízható amellet teljesen ártatlan világhíru szernél, melyeknek minden családnál találhatónak kell lenni. A hol a fent ismertetett védjegyekkel valódián kapni nem lehet, tessék egyenesen rendelni és cizmezni:

Thierry (Adolf) gyógyszerész Limited Órangyal gyógyszerüzára. Prograda Rohitsch Sauerbrunn mellett.

Közp. raktár Budapesten: Török J. gyógyszerész. Zágrábban: Mittebach J. gyógyszerész és Bécsben Brady C. gyógyszerésznél.

Meghívás.

A s.-a.-ujhelyi polgári takarékpénztár és hitelegylet

t. cz. részvényesei tisztelettel meghívatnak

az **1903. évi február hó 1-én délután 2^{1/2} órakor**

az intézet saját helyiségében tartandó

XXX-ik

évi rendes közgyűlésére.

Tárgyalási sorrend:

1. Az igazgatóság évi jelentése.
2. A felügyelő-bizottság évi jelentése.
3. Az 1902. évi mérleg és osztalék feletti határozat.
4. Sorrend szerint kilépő 3 igazgatósági tag választása.
5. Három rendes és 2 pótfelügyelő bizottsági tag választása.

Az igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentés, valamint az évi zárszámadás nyolcz nappal a közgyűlés előtt az intézet helyiségében megtekintés végett kifüggesztetik.

A részvényesek figyelmeztetnek az alapszabályok következő szakaszára:

43-ik szakasz. A közgyűlésen résztvenni óhajtó részvényesek tartoznak részvényeiket szelvényekkel együtt legkésőbb a közgyűlés megkezdése előtt az intézet igazgatóságánál letéteményezni.

Kelt Sátoraljaujhely, 1903. évi január hó 3-án megtartott igazgatósági ülésből.

Az igazgatóság.

Hirdetmény.

Alulírott erdőgondnokság által köztudomásra hozatik, hogy a jászóvári méltóságos Prépostság tulajdonát képező kis-géresi határban fekvő, a perbenyiki vasuti állomáshoz körülbelül 11 kilométernyi távolságra eső mintegy 11 katasztrális holdat kitevő kőbánya terület — melyben nagy mennyiségben épület, faragott, terméskövet és kavicsot lehet termelni — 6 évre azonnal bérbe adandó.

Az írásbeli ajánlatok a jászói (Abauj megye) prépostsági jószágkormányozósághoz intézendők.

Bérbeadásra nézve a Leleszen (Zemplén megye) lakó prépostsági főerdész is nyújthat bővebb felvilágosítást és utbaigazítást.

Lelesz (Zemplén megye), 1903. január 8-án.

Prépostsági Erdőgondnokság

Allender Frigyes,
pr. főerdész.

A. 1910/1902. szám.

Hirdetmény.

A vallás- és közoktatásügyi m. kir. minister 1902. évi márczius hó 20-án kelt 10,585. és augusztus 13-án kelt 35,377. sz. rendeleteivel a nagy-csebbi r kath. templom és paplakon teljesítendő helyreállítási munkákat a hitközség által természetben kiszolgáltatandó esetleg 450 korona készpénzért megváltható 334 kézi és 34 igás napszámon felül 5171 kor. 20 fill. költségösszeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkák kivételének biztosítása céljából az 1903. évi február hó 3-ik napjának d. e. 10 órájára a kir. állam-építészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok felhívatnak, hogy a fentebbi munkákat végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előirt, az engedélyezett költségösszeg 5%-ának megfelelő bánatpénz esatolandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki műveletek és részletes feltételek a nevezett m. kir. állam-építészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kelt S.-A.-Ujhely, 1903. évi január hó 3-án.

M. kir. állam-építészeti hivatal:

Czakó Ignác s. k.,
kir. mérnök.

Kiadó

a főtér 9. számú ház emeletén két esinosan butorozott szoba. — Tudakozódhatnia kiadóhivatalban.

Házvezetőnőnek

ajánlkozik egy önálló özvegy asszony, a ki a háztartás minden ágát jól ismeri; magános urnál a főzést is elvállalja. — Czim a kiadóhivatalban.

Kitűnő pörkölt paprikás szalonna.

Tessék

kísérletet tenni és meg fog győződni, hogy nálam mindenféle

HENTESÁRU

a legolcsóbban beszerezhető.

A t. cz. vevőközönség szives figyelmébe ajánlom a következő árukat:

1 kiló friss olvasztott szalonna-zsir . . .	1 k. 52 fill.
1 „ sótalan szalonna zsirnak való . . .	1 k. 40 fill.
1 „ új sós szalonna	1 k. 36 fill.
1 „ füstölt szalonna szeletben	1 k. 52 fill.
1 „ füstölt hát szalonna	1 k. 56 fill.
1 „ I. rendű pörkölt paprikás szalonna	1 k. 60 fill.
1 „ füstölt kolbász	1 k. 60 fill.
1 „ füstölt sódar páczolt	1 k. 52 fill.

Nagybani vételnél árengedmény!

Megrendelhető:

KARNER JÓZSEF,
hentesüzletében
Nyiregyháza.

Finom füstölt husnemű.